

INHOUDSOPGAVE

Het begin	9
De eerste mensen	17
Kaïn en Abel	25
De zondvloed	37
De toren van Babel	49
Abram op reis	61
Abram en Sarai	71
Abraham en Isaak	81
Rebekka	87
Jakob en Esau	97
De dromenkoning	109
Jozef is de baas	119
Mozes	127
Vlucht uit Egypte	137
De tocht door de woestijn	147
Jozua en het beloofde land	159
Rechters	169
Ruth	177
Saul	183
David	191
Absalom	199
Salomo	207
De verdeling van de koninkrijken	215
Hizkia	223
Amos	231
Jesaja	239
Job	247
Jona	257
Nehemia	267
Daniël	277
Ester	285

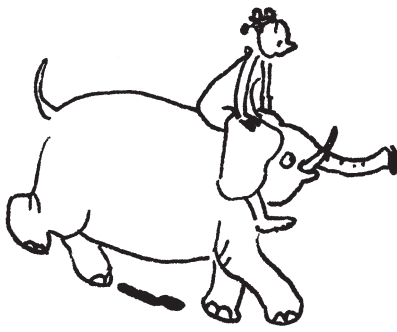
Maria en de engel	297
De baby wordt geboren	307
Met Jezus in de tempel	319
Jezus is spoorloos	327
De doop in de Jordaan	335
De bruiloft in Kana	343
Jezus kan mensen genezen	349
Vijf broden en twee vissen	357
Jezus loopt over het water	363
Lazarus wordt weer levend	369
Jezus komt aan in Jeruzalem	377
Het verraad	383
De kruisiging	391
Jezus is dood. Of niet?	403
Jezus gaat terug naar zijn vader	413
De geest van Pinksteren	419
De eerste kerken	427
Paulus gaat Jezus ook volgen	435
De visioenen van Johannes	443

DE EERSTE MENSEN

Het leven van Adam en Eva begint hier, in deze mooie tuin.
Zij zijn er en God is er.
Het is warm, het ruikt lekker en ze horen mooie geluiden.
Ze leren dat vogels die maken. Ze zien prachtige vormen en
kleuren. Bloemen!
Ze nemen alles in zich op, nog zonder iets te begrijpen.
Adam en Eva, de eerste mensen. Ze kijken naar elkaar. Ze
zien elkaar. God was er al.
Er zijn planten en bomen, waar heerlijk fruit aan groeit.
Er zijn bessen, noten en zaden.

God zegt: 'Je mag van alle bomen in de tuin eten, BEHALVE van DE BOOM VAN DE KENNIS VAN GOED EN KWAAD. Die staat in het midden van de tuin. De boom heet zo, omdat je goed en kwaad zult leren kennen, zodra je ervan eet. Daar zijn jullie nog niet klaar voor. Als je van de boom eet, zul je sterven.'

Zij – Adam en Eva – mogen voor de aarde zorgen. En voor de dieren, en planten en bomen. Zo begint het leven voor Adam en Eva.

Het is een mooi leven.

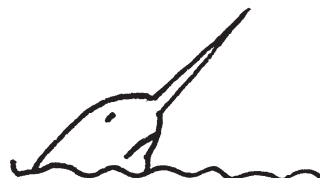
Ze lopen door de grote tuin. Ze kijken naar de bloemen en spelen met de dieren. Er is een meertje met een waterval. Ze spelen met elkaar. Ze lachen en spetteren. Ze praten met God. Ze zijn gelukkig, al kennen ze dat woord nog niet.

Adam mag bedenken hoe de dieren zullen gaan heten. Dat is nog niet zo makkelijk. Hij verzint van alles: olifant, kariboe, okapi, helmkasuaris, buffelkopeend ... Adam geeft ze de gekste namen. En zo heten ze voortaan.

neusaap

narwal

alpaca

blobvis

okapi

Terwijl Adam druk is met de dieren, loopt Eva rond in de tuin.

Ze ruikt de zoete geuren van de bloemen.

Het gras kriebelt onder haar blote voeten.

Ze plukt een paar kersen van een boom. Lekker!

Langzaam dwaalt ze naar het midden van de tuin.

Daar staat-ie: de Boom van Kennis van Goed en Kwaad.

Het is een mooie, grote, sterke boom!

Eva schrikt. Vlak voor haar, in het gras, duikt opeens een slang op.

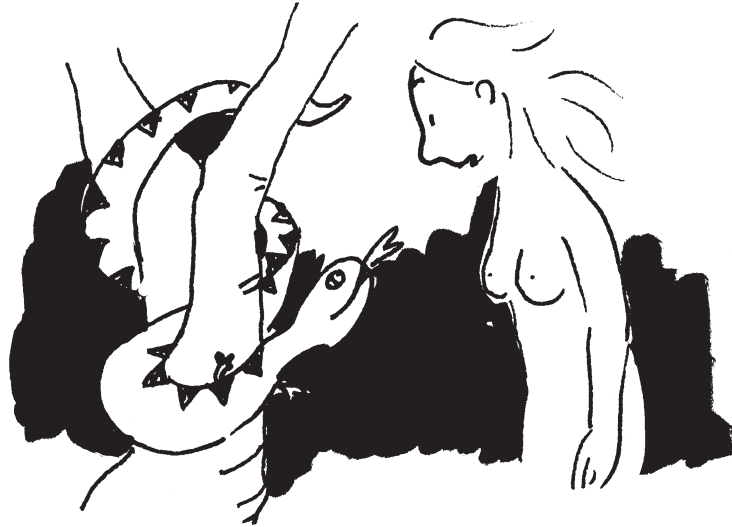
Hij zegt: 'God heeft jullie zeker verboden van de bomen te eten, hè?'

'Nee, hoor', zegt ze. 'Alleen van die daar.' Ze wijst naar de boom. 'Als we daarvan eten, sterven we.'

'Dat is een leugen', zegt de slang. 'Dat gebeurt niet. Je wordt net als God. Je zult het verschil tussen goed en kwaad leren kennen. Dat is alles.'

Eva loopt naar de boom. Die vruchten zien er wel superlekker uit.

'Toe maar', zegt de slang. Hij kruipt over de stam omhoog met zijn kleine, snelle pootjes.

'Proef maar!'

Ze denkt aan wat God gezegd heeft.

God heeft uitgelegd wat sterven is. Het is niet iets wat ze graag zou willen. Het is fijn in deze tuin. Maar zou de slang gelijk hebben? Dat ze net als God worden? Dat kan toch niet verkeerd zijn? De vrucht glanst in de

zon. Eva ruikt de zoete geur.

Ach. Ik neem een hap, denkt ze.

Het sap loopt langs haar kin.

O, wat is DIT lekker!

Ze loopt met de vrucht naar Adam en biedt hem ook een hap aan.

‘Waar komt die vandaan?’ vraagt Adam.

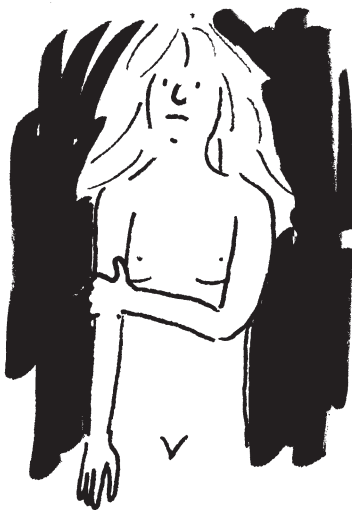
Ze wijst naar de boom in het midden.

Adam kijkt. Hij kijkt Eva weer aan. ‘Maar ... dan sterven we!’

‘Ik ben er nog’, zegt Eva.

‘Ja’, zegt Adam. ‘Dat is waar.’

Hij neemt een hap.

Het lijkt wel opeens

donkerder te worden om hen heen.

Eva rilt. Ze voelt een koude windvlaag.

Ze kijkt Adam aan. Wat heeft ze gedaan? Gaan ze toch sterven?

Ze rilt weer en voelt zich bloot. Adam kijkt Eva aan. Hij voelt zich ook niet fijn.

Ze willen zich verstoppen en zich bedekken.

Van vijgenbladeren prutst Eva een soort rokje in elkaar dat ze om haar middel doet. Voor Adam maakt ze ook zoiets. Ze zeggen niks.

Alles lijkt anders nu. De schaduwen tussen de bomen, de lucht ... Alles lijkt naar hen te loeren. Het is stil. Ze verstoppen zich in de schaduw van een boom.

In de avond horen ze de stem van God.

‘ADAM, WAAR BEN JE?’

‘Achter de boom’, zegt Adam.

‘Ik voel me zo bloot!’

Hij klinkt heel gewoon, maar Eva ziet hem bibberen.
'Wie heeft gezegd dat je bloot bent?' vraagt God. 'Heb je soms van de verboden boom gegeten?'
Adam haalt diep adem. 'Die vrouw die u mij gaf, gaf mij een hap.'

'Hoe kon je dat nu doen?' vraagt God aan Eva.

Eva voelt zich nu echt naar.
'Het komt door de slang', zegt ze. 'Die loog tegen mij!'
Nu spreekt God tegen de slang.

'Jij bent vervloekt! Voortaan zul je op je buik door het stof kruipen! Jij en de mens zullen voor eeuwig vijanden zijn.'

Dan is Eva aan de beurt. 'Je zult met veel pijn en moeite kinderen krijgen. Je zult verlangen naar je man en hij zal de baas over je zijn.'

Tegen Adam zegt God:
'Voortaan zul je hard moeten werken om in leven te blijven. Het zal een zwaar leven zijn met dorens en distels op je pad, totdat je doodgaat. Dan zul je vergaan tot het stof van de aarde.'

Adam en Eva durven elkaar niet aan te kijken. Dan gaat

alles heel snel. God maakt kleren van dierenhuid. Ze moeten direct de tuin verlaten. Want de Boom van het Leven staat er ook. Als ze daarvan eten, blijven ze ook nog voor altijd leven. Daarom stuurt God ze weg.

Ze schamen zich diep, wanneer ze vertrekken. Eva kijkt nog één keer om.

‘Adam, kijk’, zegt ze.

Voor de ingang van de tuin staan twee figuren van licht.

‘Engelen’, fluistert ze. ‘Daar heeft God me een keer over verteld.’

Tussen de engelen flitst een lichtgevend zwaard heen en weer.

‘We kunnen nooit meer terug’, zegt Adam schor.

'We
kregen zo
veel van God. Maar
we wilden meer! Nu we uit
die mooie tuin zijn gestuurd,
begrijp ik pas hoe goed we
het hadden. En hoe dom we zijn
geweest. Het leven hier is zwaar
en koud. We werken hard en
hebben spijt. Maar God blijft
met ons praten. Hij laat
ons niet alleen.'

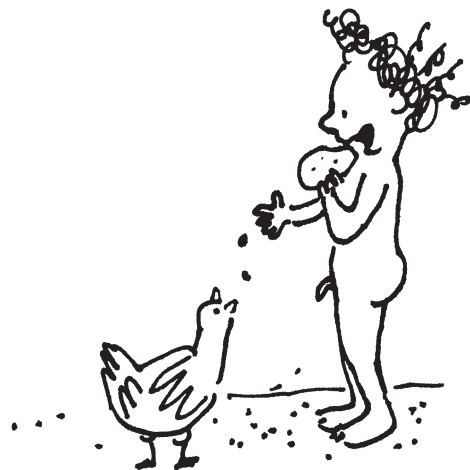
EVA

KAIN EN ABEL

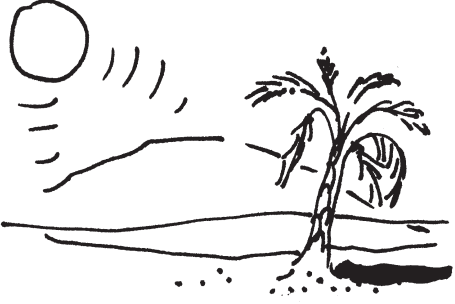
HOE WAT WAAR

ADAM EN EVA WONEN NIET MEER IN DE TUIN. HUN LEVEN IS TOTAAL VERANDERD. VROEGER ATEN ZE ALLES WAT DE NATUUR ZE GAF: NOTEN, VRUCHTEN, BESSEN EN ZADEN. HET WAS HEERLIJK EN ER WAS GENOEG. NU IS HET MOEILIK OM TE OVERLEVEN. VRUCHTBOMEN WORDEN KAALGEVREten DOOR HONGERIGE VOGELS. DE GROND IS DROOG - ER KAN MAAR WEINIG OP GROEIEN - EN HET LEVEN IS HARD.

ER ZIJN INMIDDELS KINDEREN GEBOREN. DAARBIJ ZIJN TWEE JONGENS. KAIN, DE OUDSTE, WORDT LANDBOUWER. KAIN BETEKENT 'SPEER'. ZIJN JONGERE BROER HEET ABEL. DAT BETEKENT 'LUCHT'. ABEL BLIJKT EEN GOEDE SCHAAPHERDER.

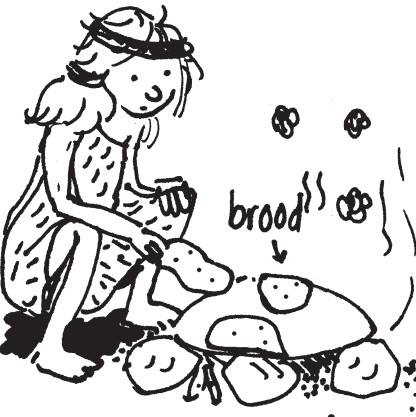

HET DAGELIJK LEVEN

overal
zand

Schrift uitvinden
& kleitablet

brood

Slaap-
plaatsen

huis van
klei &
riet

oven van een
omgekeerde
Schaal van
aardewerk

oogstmes
van
steen

eten:
bessen

tarwe

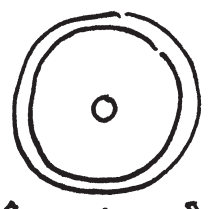

VIES!

speelgoed:
ZAND

wiel
uitvinden
(ook heel
handig voor
potten
bakken)

NÁ HET PARADIS

hup

regenwater
opvangen

water

voedsel
verbouwen

Scherpe steen als
gereedschap

Schape
houden

jagen

Hardoer
ongevaarlijk, hij
eet insecten, planten
& bloemen

Wol
spinnen

Soep koken van bv.
linzen, granen,
vlees,
vi, prei

